

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.105/2023/14.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, a 2023. november 28. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

ítéletet:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 és társai ellen indult büntető ügyben a Győri Törvényszék 2023. július 12. napján kihirdetett B.262/2022/56. számú **ítéletét megváltoztatja,**

az I.r.vádltott vonatkozásában a vagyonekbevételezés alá eső 17.570 (tizenhétézer-ötszázhetven) euró a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Hatósági Letétkezelési Osztálynál Bü.95.336. szám alatt került bevételezésre, míg az 1.130.500 Ft (egymilliószázharmincezer-ötszáz) forintot a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatal letéti számláján BL.01093/2022.szám alatt bevételezték.

Terhelt3 III.r. vádlottal szemben 541.140 (ötszáznegyvenegyezer-száznegyven) Ft-ra, a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatal Letéti számláján BL.01093/2022 szám alatt bevételezett 140.000 (száznegyvenezer) Ft-ra valamint a Magyar Államkincstár Budapesti és Pest Megyei Igazgatóság Állampénztári Iroda Állampapír és Pénzforgalmi Osztályán 4906 szám alatt bevételezett 500 (ötszáz) euróra vagyonekbevételezést rendel el.

Mellőzi az 1.130.500 (egymilliószázharmincezer-ötszáz) Ft, 17.570 (tizenhétézer-ötszázhetven) euró, 500 (ötszáz) euró és 140.000 (száznegyvenezer) Ft pénzüsszegek vonatkozásában a lefoglalásuk megszüntetésére, kiadására és visszatartására vonatkozó ítéleti rendelkezéseket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja azzal, hogy Terhelt3 III. r. vádlott új személyazonosító okmányának száma Szám1.

Az I. r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamába beszámítani rendeli az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, azaz 2023. július 12. napjától a mai napig: 2023. november 28. napjáig letartóztatásban töltött időt.

I n d o k o l á s

[1] A Győri Törvényszék B.262/2022/56. számú 2023. július 12. napján kihirdetett ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 I. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat, (3) bekezdés] és kábítószer-prekurzorral visszaélés büntettségében [Btk. 183. § (1) bekezdés a) pont)], Terhelt2 II. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat] és 2 rb bódult állapotban elkövetett járművezetés vétségében [Btk. 237.§ (1) bekezdés], Terhelt3 III. r. vádlottat kábítószer-kereskedelem büntettségében [Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulat] mondta ki bűnösnek.

[2] Ezért I. r. vádlottat mint különös visszaesőt halmazati büntetésül 9 év fegyházban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre és 9 év közügyektől eltiltásra, II. r. vádlottat halmazati büntetésül 3 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra, III. r. vádlottat 2 év 6 hónap börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 200 napi tétel pénzbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az egy napi tétel összegét II. r. és III. r. vádlott esetében is 2.000,- Ft-ban állapította meg. A II. r. és a III. r. vádlottakkal szemben így kiszabott összesen 400.000,-Ft pénzbüntetés megfizetésére egyaránt 10 havi részletfizetést engedélyezett. I. r. vádlottal szemben 17.570,-euro és 1.135.000 Ft erejéig vagyonekőbzást rendelt el. Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére az átváltoztatásról, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az I. r. vádlott vonatkozásában az előzetes fogvatartásban töltött időnek a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe történő beszámításáról, a bűnlekről, valamint határozott az eljárásban felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[3] Az ítélet ellen Terhelt1 I. r. vádlott enyhítés, védője enyhítés és a vagyonekőbzás mellőzése, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak és védőjük enyhítés érdekében éltek jogorvoslati nyilatkozattal.

[4] Az I. r. vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában az egyéniesítés szempontrendszerét szem előtt tartó egyedi körülményként hivatkozott a vádlotti őszinte megbánására, arra, hogy több mint két éve letartóztatás hatálya alatt áll, egészségügyi problémájának eddig még nem tisztázódott okára. Hivatkozott arra, hogy a védenca arra irányuló reménye, hogy az elsőfokú ítélet és a másodfokú döntés közötti időt óvadékkal biztosított házi őrizetben töltheti az óvadék összegének a másodfokú bíróság általi felemelése miatt elveszett, ez pedig további pszichés terhelést jelentett számára. Ezeket olyan jelentős többlethátrányként jelölte meg, mely önmagában fokozott visszatartó erőt eredményez és alapot adhat védenccével szemben enyhébb büntetés kiszabására.

[5] A II. r. vádlott és III. r. vádlott közös védője fellebbezésének írásbeli indokolásában amellet érvelt, hogy védencei vonatkozásában a törvényszék nem vette kellő súllyal figyelembe az enyhítő körülményeket, melyek nyomatókát hangsúlyozva enyhébb büntetés kiszabását kérte. Sérélmezte azt is, hogy az körülmény okozta védenceivel szemben ilyen súlyos büntetés kiszabását, hogy cselekvőségüket a súlyosabb megítélésű bűncselekményt elkövető I. r. vádlottal egy eljárás bírálta el a törvényszék.

[6] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.139/2023/3-I. szám alatti átiratában Terhelt1 I. r. vádlott által enyhítés, védője által enyhítés, a vagyonekbevételezés mellőzése, Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak és védőjük által enyhítés érdekében bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme korlátozott (Be. 583. § (3) bekezdés a) pont, Be. 590. § (3) és (5) bekezdések), melynek során a másodfokú bíróság (Be. 591. § (2) bekezdés a) pont) az elsőfokú ítélet megalapozottságát nem vizsgálja, azt annyiban találta pontosítandónak azonban a [19] bekezdésben, hogy I.r. vádlottól lefoglalt amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma a jelentős mennyiség alsó határának 1652%-a.

[7] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárási szabályokat betartotta, a Be. 607. § (1) bekezdése, 608. § (1) bekezdése, valamint 609. § (1) bekezdése szerinti, az ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó eljárási szabálysértést nem követett el. Hivatkozott arra, hogy az általa lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeképpen a teljes körű, illetve részbeni vádlotti beismerésekkel és a rendelkezésére álló egyéb bizonyítékokkal egybecsengő tényállást állapított meg. Utalt arra, hogy – tekintettel arra, hogy a fellebbezések kizárólag a büntetés kiszabására, valamint intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezések ellen irányulnak - a törvényszék az indokolási kötelezettségének is eleget tett a Be. 562. § (2) bekezdésében írtaknak megfelelően. Hangsúlyozta, hogy a törvényszéknek okszerű a következtetése valamennyi vádlott bűnösségére a helytálló minősítésű bűncselekményekben.

[8] Amellett érvelt, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket túlnyomórészt helyesen ismerte fel. Annak a körülménynek, hogy I.r. vádlottal szemben közel két éve folyik a büntetőeljárás - tekintettel arra, hogy a terhére rótt egyik bűncselekmény akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő - enyhítő nyomatéka nagyon csekély. Mivel a törvényszék III.r. vádlott vonatkozásában enyhítő körülményként hivatkozik arra, hogy nagyobb odafigyelést igénylő, kiskorú gyermekek eltartásáról gondoskodik, ennek alátámasztása érdekében az ítélet személyi részét kiegészíteni indítványozta azzal, hogy az általa nevelt egyik gyermek sajátos nevelési igényű, a másik epilepsziás. Kiemelte a vádlottak oldalán felhozható enyhítő és súlyosító körülményeket, melyek alapján az elsőfokú bíróság által alkalmazott, az irányadó középértéktől (15 év, 7 év, 5 év) lényegesen elmaradó tartamú szabadságvesztés büntetés kiszabását méltányos szankciónak találta, mely álláspontja szerint a vádlottak javára szóló valamennyi enyhítő körülményt maximálisan figyelembe veszi.

[9] Felhívta a figyelmet arra, hogy a I.r. vádlott vonatkozásában megalapozottan és törvényesen került sor vagyonekbevételezés alkalmazására, melyre tekintettel a vagyonekbevételezés tárgyát képező készpénzösszegek lefoglalásának megszüntetésére, azoknak kiadására, majd visszatartására vonatkozó elsőbírói érvelés és az ezen alapuló ítéleti rendelkezések tévesek (5. oldal nyolcadik és tizedik bekezdések, [74] bekezdés), ezért azokat mellőzni kell.

[10] Indítványozta, hogy az ítéltábla a fellebbezésekkel támadott ítéletet annyiban változtassa meg, hogy mellőzze a Magyar Államkincstár által bevételezett 17.570 euró és a Győri Törvényszék Gazdasági Hivatala által bevételezett 1.270.500 Ft-ból 1.130.500 Ft lefoglalásának megszüntetésére, kiadására és visszatartására vonatkozó rendelkezéseket,

egyebekben az ítéletet III.r. vádlottra vonatkozó személyi rész kiegészítését, a büntetéskiszabási körülmények helyesbítését, az irányadó középértékek feltüntetését követően, hagyja helyben.

[11] A fellebbviteli nyilvános ülésen az I. r. vádlott védője a fellebbezésének írásbeli indokolásában írtakkal egyezően nyilatkozott hangsúlyozva védence továbbra is ismeretlen eredetű betegségét és a magas összegű óvadék miatt vele szemben az enyhébb személyi szabadságot korlátozó kényszerintézkedés realizálódásának elmaradását. Enyhébb büntetés kiszabása iránti kérelmét továbbra is fenntartotta.

[12] A fellebbezési nyilvános ülésen a II. r. és III. r. vádlott védője perbeszédében a fellebbezése irányának megfelelően az írásbeli indokolásával egyezően enyhébb büntetés kiszabását indítványozta mindkét védence vonatkozásában.

[13] A fellebbviteli nyilvános ülésen a fellebbviteli főügyészség képviselője túlnyomórészt az átiratban írtakkal egyező nyilatkozatot tett és az ott írtak szerint indítványozta az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását. Az írásbeli indítványát azzal pontosította illetve egészítette ki, hogy az I. r. vádlott esetében a helyes hatóanyagtartalom számítás alapján a „+/-” értéken belül a „-” értékkel kell számolni, erre tekintettel a [19] bekezdésben az amfetamin tiszta hatóanyag tartalma helyesen minimum 156,122 g, így a hatóanyag tartalom a jelentős mennyiség alsó határának 1561 %-a, a különösen jelentős mennyiség alsó határának pedig az 156,1 %-a.

[14] Az I. r. vádlott az utolsó szó jogán megbánásának adott hangot és arra hivatkozott az enyhítés iránti kérelme körében, hogy megromlott az egészségi állapota és a magas óvadékösszeg miatt nem kerülhetett enyhébb kényszerintézkedés hatálya alá. Családjához való kötődését és családtagjainak hiányát hangsúlyozta.

[15] A II. r. vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában azt hangoztatta, hogy hátrányos volt számára, hogy Terhelt1 cselekményével egyszerre bírálta el cselekményét a bíróság. Megromlott egészségi állapotára és cselekményének csekély tárgyi súlyára hivatkozott enyhítési kérelme körében.

[16] A III. r. vádlott az utolsó szó jogán II. r. vádlottal egyezően sérelmezte a Terhelt1 cselekvőségével egy ügyben történő elbírálást. Hivatkozott arra, hogy részéről egy egyszeri megingásról volt csupán szó, ő nem kábítószer kereskedő. A kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[17] A bejelentett fellebbezés tartalmára és a Be.580. § (2) bekezdésében rögzített felülbírálati korlátra figyelemmel, az ítéltábla a törvényszék ítéletének felülbírálata során a Be. 590. § (3) és (7) bekezdései szerint járt el, melynek eredményeképpen sem az ügyészi súlyosítási fellebbezést, sem a védelmi és vádlotti enyhítési fellebbezést nem találta alaposnak.

[18] A korlátozott felülbírálat keretében az ítéltábla vizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdése alapján, hogy észlelhető-e olyan abszolút vagy relatív eljárási szabálysértés, amely miatt az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésének lenne helye, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezést, amennyiben a terheltet fel kell menteni vagy vele szemben meg kell szüntetni az eljárást, illetve a bűncselekmény minősítése törvényes-e, továbbá vizsgálandó a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezés, amely jelen eljárásban a fellebbezés tárgya. Hivatalból vizsgálta emellett az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdéseket is. Ugyanakkor a Be. 591. § (2) bekezdése és az 583. § (3) bekezdés alapján nem vizsgálhatta az elsőfokú ítélet megalapozottságát és határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította.

[19] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság eljárásában nem észlelt olyan hibát, hiányosságot, amely az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezhette volna.

[20] Az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott bűnösséget elismerő nyilatkozata elfogadására és tárgyaláshoz való jogáról történt lemondására tekintettel vizsgálta, hogy a fenti nyilatkozatok megtétele és azok elfogadása a Be. 504. § rendelkezéseinek megfelelően történt-e. A rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy a törvényszék eljárásában a törvényi feltételek megléte mellett került sor a vádlott beismerő nyilatkozatának elfogadására és a tárgyalásról való lemondásra, mely alapján az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően rögzítette az ítéleti tényállást és mondta ki a vádlott bűnösségét a váddal egyező minősülésű bűncselekményben.

[21] A fellebbezésekre is tekintettel a másodfokú bíróság kötve van az elsőfokú bíróság tényállásához, annak megalapozottságát az ítéltábla nem vizsgálhatja. Pontosítani kellett ugyanakkor a tényállást számítási hiba folytán az ítélet [19] bekezdését akként, hogy a „A lefoglalt nettó 107,50 g össztömegű porformájú és a nettó 309,69 g össztömegű folyadékformájú amfetamin tiszta hatóanyag-tartalma együttesen $165,220 \pm 9,098$ g. Így a nettó 417,19 g amfetamin tiszta hatóanyag-tartalom minimuma 156,122 g. A jelentős mennyiség alsó határa 10 g, a különösen jelentős mennyiségé pedig 100 g, így a 156,122 g tiszta hatóanyag-tartalom a jelentős mennyiség alsó határának 1561 %-a, a különösen jelentős mennyiség alsó határát is meghaladja, annak 156,1 %-a.”

[22] A III. r. vádlott személyi körülményeiről írtakat kellett még kiegészíteni a [12] bekezdésben az 56. számú tárgyalási jegyzőkönyv alapján azzal, hogy az általa nevelt egyik gyermek sajátos nevelési igényű, a másik epilepsziás.

[23] A Be.591.§ (2) bekezdés a) pontja szerint, a másodfokú bíróság számára irányadó tényállás alapján helytállónak ítélte az ítéltábla a bűnösségre vont következtetést, olyan eltérő jogi álláspontot nem foglalt el, és olyan körülmény sem merült időközben fel, amelyre tekintettel az adott tényállás alapján is a vádlottak felmentéséről vagy velük szemben az eljárás megszüntetéséről kellett volna rendelkezni. A cselekmények minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi szabályoknak.

[24] A büntetés kiszabása során a törvényszék maradéktalanul feltárta és számba vette a terheltek javára és terhére értékelhető körülményeket, e körben annak megállapítása volt szükséges, hogy annak a körülménynek, hogy I. r. vádlottal szemben közel két éve folyik a büntetőeljárás, tekintettel arra, hogy a terhére rótt egyik bűncselekmény akár életfogytig tartó szabadságvesztéssel is büntetendő, enyhítő nyomatéka nagyon csekély. Itt kell kihangsúlyozni, hogy annak a körülménynek, hogy az I. r. vádlott óvadék alkalmazása melletti bűnügyi felügyeletbe helyezése objektív okokból nem került sor, nincsen hatása a büntetéskiszabásra.

[25] A bíróságnak a törvényben meghatározott keretek között - figyelemmel a büntetési tételkeret irányadó középértékére is - olyan büntetést kell kiszabnia, mely szem előtt tartja a büntetés célját, figyelemmel kell lennie a tetтарыosságra, a fokozatosságra, és kellő egyéniesítés követelményeire, valamint a társadalomra veszélyesség fokára mind a cselekmény, mind az elkövető tekintetében, az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[26] Az I. r. vádlott terhére rótt súlyosabb bűncselekmény 5-20 évig terjedő vagy életfogytig tartó szabadságvesztéssel, a II. r. vádlott terhére rótt súlyosabb bűncselekmény 2-8 évig, III. r. vádlott bűncselekmény 2-8 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. Az I. r. vádlott esetében a különös visszaesői minősültségre és a halmazatra is tekintettel 5-25 évig, II. r. vádlott esetében a halmazatra tekintettel 2-12 évig terjedő szabadságvesztés a határozott ideig tartó kiszabható szabadságvesztés. Ezek a kiszabható büntetés törvényben meghatározott keretei. Az irányadó középérték így I. r. vádlott esetében 15 év, II. r. vádlott esetében 7 év, III. r. vádlott esetében pedig 5 év.

[27] Ezek között a keretek között az ítéltábla törvényesnek, szükségesnek és arányosnak ítélte meg a vádlottakkal szemben alkalmazott szankciót, az megfelel a büntetéskiszabási céloknak.

[28] I. r. vádlott esetében a 15 év középértékhez képest a 9 év szabadságvesztés inkább méltányos, mint eltúlzottan súlyos büntetés, melyben értékelést nyert valamennyi enyhítő körülmény, beleértve az I. r. vádlott megromlott egészségi állapotát is. Nem hagyható ugyanis figyelmen kívül az a körülmény, hogy az I. r. vádlott különös visszaesőként követte el a terhére rótt a kimagasló tárgyi súlyú, kiemelkedően társadalomra veszélyes cselekményt. Az

I. r. vádlott 2 alkalommal volt már büntetve kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmény miatt, egy alkalommal végrehajtandó szabadságvesztésre ítélte őt bíróság, mely nem volt kellő visszatartó hatással az újabb kábítószeres bűncselekmény elkövetésétől. Nem feledkezhetünk meg arról sem, hogy a bírói gyakorlatban kiemelkedően magas volt a vádlottól lefoglalt kábítószer mennyisége is, a kereskedői típusú magatartását nem csak ez irányú beismerése, hanem a nála lefoglalt, kábítószer előállításához használt vegyszerek, eszközök is igazolták. Mindez azt mutatja, hogy I. r.vádlott hosszú távra kábítószer-kereskedő magatartásra rendezkedett be. Így cselekményének társadalomra veszélyességét mutatja, hogy a lefoglalt kábítószer forgalomba kerülése esetén számtalan személy számára juttatott volna súlyosan egészségkárosító anyagot.

[29] A II. r. és a III. r. vádlott esetében elmondható, hogy az I. r.vádlottal közös elítélés kedvezőbb helyzetet teremtett a belső arányosság követelményeinek megfelelő büntetékiszabási elvre figyelemmel. A II. r. és a III. r. vádlott a 7 év és az 5 év középérték felével egyező, a középértéktől jóval eltérő, a büntetési tétel alsó határához közelítő, illetve III. r. vádlott esetében azt nagyon megközelítő, azt majdnem elérő tartamú szabadságvesztés büntetés inkább méltányos, mint eltúlzottan súlyos. A kiszabott pénzbüntetés is méltányosnak tekinthető az alkalmazott részletfizetéssel.

[30] Mindhárom vádlott esetében törvényes és arányos a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartama is.

[31] Mindezekre tekintettel az ítéltábla egyik vádlott esetében sem találta lehetségesnek rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabását, az elsőfokú bíróság által megállapított szabadságvesztés büntetés arányos, megfelelően igazodik a cselekmény tényleges tárgyi súlyához, a vádlottak társadalomra veszélyességéhez és alkalmas a generális és speciális prevenciós célok megvalósításához is.

[32] A másodfokú bíróság a Be. 590. § (3) bekezdése szerinti korlátozott felülbírálat során, a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is. E körben megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései túlnyomórészt törvényesek, a vagyonelkobzásról hozott rendelkezések és néhány, a vagyonelkobzáshoz kapcsolódó lefoglalás megszüntetéséről hozott rendelkezés körében volt szükség további döntések meghozatalára illetve mellőzésére.

[33] A Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja szerint vagyonelkobzást kell elrendelni arra a bűncselekmény elkövetéséből eredő vagyonra, amelyet az elkövető a bűncselekmény elkövetése során vagy azzal összefüggésben szerzett. A Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pont alapján az ellenkező bizonyításáig vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyonra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[34] Az I. r. vádlott esetében a védelem igyekezett bizonyítani, hogy az I. r. vádlottól lefoglalt készpénz nem kábítószer kereskedeleméből származó vagyon. Az eljárás során nem került a hatóságok elé tárásra elegendő objektív adat e törvényi vélelemnek a megdöntésére, erre tekintettel helyes és törvényes az elsőbíróság döntése az I. r. vádlottal szemben elrendelt vagyonekobbzás tekintetében, az elsőfokú bíróság a fenti törvényi előírásnak megfelelően rendelkezett I. r. vádlott esetében a vagyonekobbzásról.

[35] Az I. r.vádlottat illető vagyonekobbzásról hozott rendelkezés összecszerúségében is helyes, az ehhez kapcsolódó lefoglalás megszüntetés, I. r. vádlott részére történő kiadás, majd a visszatartásról hozott rendelkezés és az ehhez kapcsolódó elsőbíró érvelés azonban téves jogértelmezésen alapul. Mindezekre tekintettel a rendelkező rész 5. oldalának 8. és 10. bekezdését, valamint az indokolás [74] bekezdését mellőzte az ítéltábla azzal, hogy az azonosíthatóság érdekében pontosan megjelölte a vagyonekobbzás alá eső összegnek a bevételezési helyét és számát.

[36] III. r. vádlott esetében a lefoglalt 500,- euró tekintetében az elsőbíróság nem rendelkezett vagyonekobbzás alkalmazásáról, holott a fent hivatkozott meg nem döntött törvényi vélelem alapján az kötelezően alkalmazandó lett volna. Ezt az ítéltábla pótolta és az 500,- euro vagyonekobbzásáról is rendelkezett a Btk. 74/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján.

[37] Az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy - és ez alapján az elsőfokon eljáró ügyész is indítványozta vagyonekobbzás alkalmazását, - II. r. vádlottal folytatott kábítószer adásvétel kapcsán III. r.vádlott legalább 681.140,-Ft-ra tett szert. Ez az összeg, csökkentve a lefoglalt és szintén vagyonekobbzással érintett 140.000,-Ft-tal szintén vagyonekobbzás alá esik. Ennek megfelelően 541.140,-Ft vagyonekobbzásáról is rendelkezett az ítéltábla a III. r. vádlottal szemben a Btk. 74. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[38] Egyebekben a jogi indokolás helyes, az egyéb ítéleti rendelkezések törvényesek.

[39] A fentiekben kifejtettek alapján a Győri Ítéltábla a Győri Törvényszék 2023. július 12. napján kihirdetett B.262/2022/56. számú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdés alapján a vagyonekobbzás és lefoglalást érintő járulékos rendelkezések körében részben megváltoztatta, míg egyebekben Be. 605. § (1) bekezdése alapján III. r. vádlott új személyazonosító okmánya számának megjelölésével helybenhagyta.

[40] Az I. r.vádlott esetében az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatarásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Győr, 2023. november 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.	Szalai dr. Joánovits Krisztina s.k.	dr. Élő András s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Győri Törvényszék 2023. július 12. napján kihirdetett B.262/2022/56. szám ítéletének meg nem változtatott része Terhelt1 I. r., Terhelt2 II. r. és Terhelt3 III. r. vádlottak vonatkozásában 2023. november 28. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. november 28.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára s.k.
a tanács elnöke